

عنوان مقاله:

تاثیر افزایش جمعیت بر روی اقلیم کلان شهر تهران طی دو دهه اخیر با استفاده از تکنیک GIS

محل انتشار:

همایش ملی فضای جغرافیایی، رویکرد آمایشی، مدیریت محیط (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

ازاده اربابی - استاد یار دانشگاه آزاد اسلامی واحد اسلامشهر

محمد امینی - کارشناس ارشد علوم اقتصادی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک

خلاصه مقاله:

رشد جمعیت با ایجاد آلودگی هوا رابطه کاملاً مستقیم دارد و تمرکز جمعیت در نقاط محدود بر شدت آن می افزاید. مطالعه نقشه های آماری موید این مساله است که بین سالهای ۱۳۳۵ تا ۱۳۴۵ تهران با یک رشد فیزیکی انفجاری مواجه شده و وسعت آن از ۸۰ کیلومتر مربع به حدود ۳۰۰ کیلومتر مربع رسیده است. یعنی در فاصله فقط ۱۰ سال رشد فیزیکی پایتخت نزدیک به ۴ برابر افزایش یافته است. در سال ۱۳۳۵ مساحت شهر تهران به ۵۰۰ کیلومتر مربع رسیده است و در حال حاضر مساحت این شهر حدود ۸۰۰ کیلومتر مربع است. یکی از عوامل مهم گسترش فیزیکی پایتخت، رشد جمعیت است که از دو عامل رشد طبیعی و افزایش مهاجرت ناشی شده است. در این تحقیق بررسی میزان جمعیت و رشد آن در دو دهه اخیر مورد بررسی قرار گرفته است که بدلیل بررسی مشترک بین متغیرهای موجود از دو دهه آماری ۷۵-۸۵، ۶۵-۷۵ استفاده شده و از فرمول میزان جمعیت براساس رشد سالانه با استفاده از نرم افزارهای Excel و SPSS از طریق روشهای آماری همبستگی موجود بین جمعیت و عناصر اقلیمی و جمعیت و آلاینده های هوا استفاده شده است. نتایج تحقیق نشان می دهد افزایش جمعیت تهران که از حدود یک میلیون و شش صد هزار نفر در سال ۱۳۳۵ به حدود یازده میلیون و سیصد و شصت هزار نفر در سال ۱۳۸۵ رسیده است که خود می تواند عامل عمده و مهم این تغییر اقلیم شهری باشد. نرخ بالای رشد جمعیت و هجوم مهاجرین به سمت کلان شهرها گذشته از پیدایش سریع کانون ها و مراکز جدید شهری، شهرهای بزرگ کشور و مراکز استان ها را بآلودگی های حاشیه نشینی و پیدایش محلات فقیر نشین، آلودگی هوا، ترافیک سنگین، تغییر شرایط اقلیمی و ... مواجه نموده است.

کلمات کلیدی:

جمعیت، آلودگی، توسعه، مهاجرت، تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/97036>

